

מ"ת 26443/05 - מדינת ישראל נגד בן גニש, מנוי דבוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 26443-05-14

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מדינת ישראל

נגד

1. בן גニש (עציר)

2. מנוי דבוש (עציר)

nocchim:

ב"כ המבקשת: עו"ד נעמה תור זאבי

ב"כ המשיב 2: עו"ד שרמן ועו"ד טובים

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות הריגה ושיבוש מהלכי משפט.

2. בהחלטה שניתנה ביום 16.11.14, קבע ביהמ"ש בדבר קיומן של ראיותلقואורה להוכחת המיחס למשיב בכתב האישום.

3. ב"כ המשיב עתר לביהמ"ש בהסתמך על פסיקה שהגish להורות בשלב זה על קבלת تسוקיר מעוצר אודות המשיב, אשר יבחן שחרורו לחlopת מעוצר וזאת מבלי לקבוע מסמורות באשר לסופו של ההליך. בהקשר זה הדגיש ב"כ המשיב כי עברו של המשיב אינו מכוביד, גילו צעיר ואף הסוגיות המשפטיות שיידרש ביהמ"ש להכריע בעניינו בשים לבןך כי הדקירה הקטלנית אינה מיוחסת למשיב ואף לכך כי העבירה המיוחסת לו, שלא כבעניינו של המשיב 1, הינה הריגה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הוסיף וטען ב"כ המשיב כי עילת השיבוש אינה קומה בעניינו של מרשו שכן אף לדברי ב"כ המבקשת כל שימוש ידו לטלפון השיר לו ולא הוכח כי מושא השיחה ידוע לו. עוד טען בהקשר זה כי גם אם קם חשש לשיבוש, אין בכך על פי ההלכה הנוגגת כדי למנוע שחרורו של משיב לחופפת מעצר.

ב"כ המשיב אף עתר לביהם¹⁸ לגוזר גזרה שווה לעניינם של המשיבים 3-4 אשר הגם שחקם לטעמו אינם שונים מזה של מרשו, משוחררים בתנאים.

4. ב"כ המבקשת מנגד סמכתה ידה על פסיקה וטענה כי כל אימת שביהם¹⁹ בא לכל מסקנה כי מידת המסוכנות הנש��ת מהמשיב הינה צזו שלא ניתן יהיה לאינה בחופפת מעצר, אינו נדרש לקבלת תסוקיר מעצר על מנת לבחון אפשרות לשחרור לחופפת מעצר כאמור.

בהקשר למידת המסוכנות הנש��ת מהמשיב, הדגישה ב"כ המבקשת את נסיבות ביצוע העבירה, את עברו הפלילי של המשיב הכלול עבירות אלימות ואף את היעדר האפשרות לרכוש אמון למשיב בשום לב לפעולות השיבוש שביצע לאחר קרות האירוע, לרבות הימלטות מהמקום, בחירתו שלא לקבל טיפול רפואי הגם שידו נשברה, וכן התchmodות מלהתייצב במשטרה ולמסור עדות חרף פניית העד, מנשה שגדاري, לעשות כן.

ב"כ המבקשת עטרה לביהם²⁰ שלא להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לקבלת תסוקיר מעצר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. כעולה מעובדות כתוב האישום וכן מהחלטת ביהם²¹, התרחשה תגרה במועדון בו שבו בין היתר המשיבים וכן שני חברים נוספים, (להלן: שי וספיר בהחלטה) בה נטו חלק מעבר למשיבים גם האחרים המכונים בהחלטה "בני חבורת גבעתיים" ובכלם המנוח. כתוב האישום וכן ההחלטה מגוללים את הפעולות שבוצעו לאחר תום התגרה, ובכללן העובדה כי לאחר שהמשיב 2 ניסה למנוע מהמעיבר 1 ליטול את הסכין, לאחר שגמלאה בלבו של המשיב 1 ההחלטה לפגועبني בני חבורת גבעתיים, המשיב 2 והتلווה אליו כשהוא יודע שהוא מצוד בסכין ובמזלג, לאייתור יעדים פוטנציאליים כמפורט בסעיף 19 להחלטה ואף עשה עמו במנع פיזי כלפי המנוח במעמד הדקירה הקטלנית תוך שצווין כי חלקו לא התמצאה לכארה אך בא מניעת פשע כתענת בא כוח המשיב, כפי שפורט בהחלטה.

6. נסיבות ביצוע העבירה מקומות חזקת מסוכנות מצדיו של המשיב וכן על מידת המסוכנות הגבוהה הנש��ת ממנו.

7. על מידת מסוכנות זו אף ניתן ללמידה מעברו הפלילי של המשיב, שהינו ליד 1987 ואולם זקף לחובתו ביצוע עבירות החל בשנת 2003, לרבות עבירות אלימות פיזיות ומילולית. בין היתר ביצוע עבירה שוד, בניית ריצה מסטר בפועל לתקופה של 14 חודשים. וכן ואך בחודש Mai 2014, הורשע בגין ביצוע עבירה אiomים בסיבות המצביעות ביותר שעת אודות מידת המסוכנות הנש��ת ממנו בעת שנכנס לפיצרייה וביקש מעובד המקום לקרוא לבעל המקום על מנת שיוכלו "לקנוס אותו" וזאת לאחר שהזמיןו במקום פיצה שלא הייתה לטעםם. בעל המקום ניסה להרגיע בין היתר את המשיב ולשוחח עמו במטבח ובאותה עת איים עליו כמפורט בכתב האישום.

8. באשר לשאלת חלופת המעוצר והאם יש להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לקבלת תסקير מעוצר אשר יבחן שחרורו של המשיב לחלופה, יפим דברי ביהם"ש העליון בבש"פ 7429/14 נאשר כי מדינת ישראל ונקבע כי אם סבור ביהם"ש שעילית המעוצר בעוצמה גבוהה, דהיינו כי לא תסקון כל חלופת מעוצר מתיתר הצורך בבחינת חלופת מעוצר קונקרטית ומצאתי כי נסיבותיו של תיק זה נמנות עם אותן המקרים כי לא תסקון חלופת מעוצר כאמור ועל כן לא מצאתי להורות על קבלת תסקיר מעוצר אשר יבחן חלופת מעוצר כאמור.

9. אשר על כן מצאתי להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו תשע"ה, 03/12/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת